

LR: beslut 1999-07-20, mål nr Ö 3484-99E, ingen åtgärd. Överklagandet återtaget.

D 2/99

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en anmälan avseende godkände revisorn A-sons granskningsinsatser i ett aktiebolag räkenskapsåren 1993/94 och 1994/95.

Av anmälan framgår bl.a. följande. Bolaget har endast haft en anställd – en receptionist. Den löpande förvaltningen har ombesörjts av bolagets verkställande direktör (VD). VD har genom sin enskilda firma fakturerat bolaget för arvode avseende uppdraget som VD. I samband med skattemyndighetens granskning av bolagets mervärdesskattedeclarationer har framkommit att VD inte innehaft F-skattsedel för åren 1993–1995. Med anledning härav har skattemyndigheten dels ålagt bolaget skyldighet att betala arbetsgivaravgifter för den aktuella perioden, dels påfört bolaget avgiftstillägg.

I ärendet har även framkommit att A-son haft fullmakt att företräda bolaget i mervärdesskattefrågor avseende åren 1993–1995. Fullmakten är daterad den 18 december 1995. Enligt uppgift som RN erhållit från Patent- och Registreringsverket har A-son fram till den 5 december 1996 varit vald revisor i bolaget. Av utredningen i ärendet framgår att A-son som ombud företrätt bolaget i en skatteprocess rörande mervärdesskatt inför skattemyndigheten och vid överklagande till länsrätten.

A-son har yttrat sig i ärendet och anfört bl.a. följande. Bolaget upprättade årligen en kostnadsbudget vilken kvartalsvis stämde av mot utfall. Hans granskning av bolagets kostnader bestod bl.a. av stickprovvis granskning av verifikationer samt kontroll av budget mot utfall. Vid större avvikelser analyserades dessa. Han uppmärksammade inte att VD saknade F-skattsedel eftersom han inte utförde någon detaljgranskning av dennes fakturor. Han erhöll dock information om att även andra arvoden fakturerades från VD:s enskilda firma. Vad gäller bolagets skatter och avgifter så kontrollerade han att innehållen källskatt hade redovisats och betalats i rätt tid samt att avgifter redovisats på ett riktigt sätt. Han konstaterar i efterhand det olämpliga i att som ombud företräda bolaget i mervärdesskatteärendet.

RN gör följande bedömning.

Av 10 kap. 10 § fjärde stycket aktiebolagslagen (1975:1385) i dess lydelse före den 1 november 1997 och förarbetena till detta stadgande (prop. 1984/85:30 s. 20 ff.) följer att revisorn vid sin revision har en skyldighet att kontrollera om revisionsklienten fullgjort sina skyldigheter enligt i fyra punkter särskilt uppräknade åligganden i fråga om skatter och avgifter. Det krävs sålunda av revisorn att han utför en granskning i de hänseenden som anges i nämnda paragraf. Vedertagna principer om väsentlighet och risk bör vara vägledande för revisorn också vid skatte- och avgiftsgranskningen. Med hänsyn till att bolagets kostnader för konsultarvoden till VD har utgjort mer än en tredjedel av bolagets totala löne- och arvodeskostnader under de aktuella räkenskapsåren har A-son haft anledning att granska denna post närmare. Av A-sons yttranden i ärendet framgår att han inte utfört någon kontroll av huruvida bolaget haft skyldighet att göra avdrag för preliminär skatt och betala arbetsgivaravgifter på de belopp bolaget utbetalat i konsultarvode till VD. A-sons underlåtenhet att närmare kontrollera om bolaget fullgjort sina åligganden i nu aktuellt avseende utgör ett åsidosättande av god revisionssed.

A-son har vidare som ombud företrätt bolaget i en tvist rörande mervärdesskatt inför skattemyndigheten och vid överklagande till länsrätten. Ett grundläggande krav är att en

auktoriserad eller godkänd revisor intar en i förhållande till sina klienter opartisk och självständig ställning. Av 14 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer framgår att om det finns någon särskild omständighet som kan rubba förtroendet till revisorns opartiskhet eller självständighet skall denne avböja eller avsäga sig uppdraget. En vald revisor måste därför när denne utför andra uppgifter för klienten än de lagstadgade iaktta att uppdraget inte får sådan form eller omfattning att hans oberoende kan ifrågasättas. Att en vald revisor uppträder som ombud i en skatteprocess för en revisionsklient utgör en sådan omständighet som typiskt sett kan ge upphov till tvivel om revisorns objektivitet och självständighet. A-son har genom sitt ombudskap försatt sig i en sådan situation att han riskerat sin i förhållande till bolaget oberoende ställning.

Sammantaget finner RN att A-son i sådan grad åsidosatt sina skyldigheter som revisor att varning bör meddelas. RN noterar att Kommerskollegium, som tidigare var tillsynsmyndighet för revisorer, år 1991 meddelade A-son varning på grund av bl.a. bristfälliga granskningsinsatser.

Med stöd av 22 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av Revisorsnämndens ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Stig von Bahr, Elisabet Fura-Sandström, Klas-Erik Hjorth, Åsa-Pia Järliden, Margit Knutsson, Claes Norberg, Eva-Britt Nordhall och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell samt avdelningsdirektörerna Åsa Arffman och Per Eskilsson. Föredragande har varit Åsa Arffman.